

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.094 van 8 december 1997

A. 56.120/VIII-417
(voorheen III-17.539)

In zake : **DELVAUX** Evelyne,
Kerspelstraat 19
3001 Heverlee,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 3 februari 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Evelyne DELVAUX de nietigverklaring vordert van :

1. de beslissing die op 7 december 1993 genomen is door de Minister van Landsverdediging waarbij haar sollicitatie voor de functie van aanvullingsofficier niet in aanmerking wordt genomen;
2. de beslissing van 19 oktober 1992, haar op 26 oktober 1992 door de stafchef van de Landmacht ter kennis gebracht, waarbij haar wordt medegedeeld dat ze niet is geslaagd voor de psychotechnische tests om toegelaten te worden als kandidaat-aanvullingsofficier;
3. de definitieve beoordeling van de psychotechnische tests voor elke kandidaat-aanvullingsofficier -

examenperiode 1992 - uitgesproken door de
selectiecommissie van het C.R.S.;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 april 1997,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memorie van de
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1997,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 21 november 1997;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY,
advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en
van luitenant-kolonel GOVAERT, die voor de verwerende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Op 20 februari 1992 vraagt verzoekster, die eerste sergeant-majoor is, om te mogen deelnemen aan het examen voor het jaar 1992 ten einde te kunnen overgaan naar het kader van de aanvullingsofficieren. Diezelfde dag brengt majoor CHABOT, die haar onmiddellijke hiërarchische meerdere is, een zeer gunstig advies over haar uit. Ondanks dit advies legt verzoekster de adviezen over die haar vorige meerderen over haar hebben uitgebracht. Op 28 februari 1992 merkt de stafchef van de Groepering bevoorrading, luitenant-kolonel JOCHEMS, op "dat geen rekening kan worden gehouden met de bijgaande adviezen die door de vorige meerderen van de betrokkene uitgebracht werden" en blijft hij bij het advies dat door majoor CHABOT is gegeven. Op 4 maart 1992 verleent kolonel DECKERS, commandant van de Groepering bevoorrading, hetzelfde advies.

2. In juni 1992 legt verzoekster de psychotechnische tests af waarvoor zij overeenkomstig artikel 90, § 3, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader diende te slagen alvorens toegelaten te worden als kandidaat-aanvullingsofficier. Verzoekster behaalt een einduitslag van 7 op de 20, wat overeenstemt met "een gegadigde die ingedeeld wordt bij de zwakke elementen van de groep waartoe hij behoort en wiens kansen om als middelmatig officier te slagen nogal twijfelachtig lijken". Het selectiecomité van de landmacht, dat opgericht is bij artikel 91, § 1, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963, beslist op 19 oktober 1992, overeenkomstig paragraaf 20 van het reglement, dat

verzoekster niet geslaagd is voor de psychotechnische test.

Dat is de derde bestreden handeling.

3. Op 26 oktober 1992 laat kolonel SBH DUCHATELET verzoekster weten dat zij niet is geslaagd voor de psychotechnische tests voor kandidaat-aanvullingsofficier - examenperiode 1992. Verzoekster tekent deze nota "voor gezien", maar vermeldt er geen datum op.

Dat is de tweede bestreden handeling.

4. Diezelfde dag wijst kolonel-vlieger SBH DEMOT verzoeksters sollicitatie af met de volgende vermelding : "Niet geslaagd voor de psychotechnische tests". Verzoekster tekent deze beslissing "voor gezien", maar vermeldt er geen datum op.

5. In een op 3 november 1992 aan de Minister gerichte brief hekelt verzoekster de psychotechnische test, die zij bestempelt als "een subjectieve, oncontroleerbare en willekeurige beoordeling", en verzoekt ze hem in deze zaak op te treden om een einde te maken aan een onrechtvaardige situatie waarvan zij het slachtoffer is geworden. Zij zet voorts nog een aantal andere stappen in die richting. Op 25 mei 1993 richt verzoekster zich opnieuw tot de minister.

6. Op 2 augustus 1993 geeft de minister haar het volgende antwoord :

" Aan uw verzoek werd een diepgaand onderzoek gewijd. Daaruit is het volgende gebleken :
Artikel 1 van het ministerieel besluit van 19 december 1986 tot vaststelling van de psychotechnische proeven en de proeven van fysieke conditie af te leggen door de kandidaat militairen van de actieve kaders stelt dat de psychotechnische tests tot doel hebben te oordelen of de betrokkene

de intellectuele geschiktheid en de karakteriële eigenschappen bezit vereist van een kandidaat-officier, van een kandidaat-onderofficier of van een kandidaat-vrijwilliger van de actieve kaders. De gegadigden die voor het centrum voor recrutering en selectie een einduitslag gelijk aan acht of hoger hebben behaald, zijn zonder voorbehoud geslaagd, overeenkomstig artikel 20 van reglement A42. De gegadigden die een einduitslag gelijk aan vijf of lager hebben behaald, zijn niet geslaagd. De examencommissie beslist na beraadslaging over het al dan niet geslaagd zijn van de gegadigden die een einduitslag hoger dan vijf, maar lager dan acht hebben behaald.

In deze zaak heeft de examencommissie besloten de gegadigden niet toe te laten wier uitslag voor de intellectuele tests lager dan acht bedraagt, wat jammer genoeg ook voor u geldt.

De dossiers van eerste sergeant MAURER en van eerste sergeant-majoor LELIEVRE houden geenszins verband met het feit dat u niet bent geslaagd. Het heeft dan ook weinig zin om naar die dossiers te willen verwijzen".

7. Op 29 september 1993 richt verzoekster zich nogmaals tot de minister met het volgende schrijven :

" Gelet op het feit dat elke beslissing in bestuurlijke aangelegenheden op wettelijke bepalingen dient te steunen, zie ik mij genoodzaakt erop te wijzen dat uw brief 12/pg/120055/20877 van 2 maart 1993 steunt op bepalingen die naar mijn mening onjuist zijn.

Artikel 40bis, § 1, van de wet van 27 december 1961 bepaalt immers dat wil de beroepsonderofficier aanvaard worden, hij de volgende voorwaarden moet vervullen :

- 1° voldaan hebben bij het examen van overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor;
- 2° gunstig voorgedragen worden door zijn hiërarchische chefs;
- 3° de voor de staat van officier onmisbare morele hoedanigheden bezitten;
- 4° de leeftijds- en anciënniteitsvoorwaarden vervullen, die de Koning kan bepalen;
- 5° voldaan hebben bij het examen over de grondige kennis van de Franse of van de Nederlandse taal, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wetten van 30 juli 1955 en 13 november 1974;
- 6° voldaan hebben bij het examen over de wezenlijke kennis van de andere taal, overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van dezelfde wet;

7° op grond van zijn uitslag in aanmerking komen voor benoeming naargelang van het aantal plaatsen dat overeenkomstig artikel 40ter wordt vastgesteld, volgens de regels die de Koning bepaalt,

terwijl uw argumentering gegrond is op de beoordeling van de intellectuele geschiktheid en de karakteriële eigenschappen, waarin niet bij de wet is voorzien.

Bovendien is het, op grond van de voornoemde bepalingen, volgens mij zo dat er uitsluitend voor 7° in een examencommissie wordt voorzien, wat tevens betekent dat de in uw brief genoemde tests in aanmerking komen voor de rangschikking en in het onderhavige geval dus niet beschouwd kan worden dat die tests de betrokkene van verdere deelneming uitsluiten.

Ik hoop dat u de beslissingen genomen naar aanleiding van mijn sollicitatie voor de overgang naar het kader van de aanvullingsofficieren zal willen herzien. Hoogachtend."

8. Op 7 december 1993 geeft de minister het volgende antwoord :

" Aan uw verzoek van 29 september laatstleden werd een diepgaand onderzoek gewijd. Daaruit is het volgende gebleken.

Aan de wetsebepalingen waarnaar u in uw schrijven verwijst, is uitvoering gegeven met het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, dat in artikel 90, § 3, stelt dat de kandidaten die een gunstige beoordeling van de hiërarchische meerderen hebben gekregen, bovendien moeten slagen voor de psychotechnische tests voor kandidaat-officieren die de Minister van Landsverdediging vaststelt .

In de artikelen 1 en 2 van het ministerieel besluit van 19 december 1986 tot vaststelling van de psychotechnische proeven en de proeven van fysieke conditie af te leggen door de kandidaat militairen van de actieve kaders wordt bepaald dat de psychotechnische tests tot doel hebben te oordelen of de betrokkene de intellectuele geschiktheid en de karakteriële eigenschappen bezit vereist van een kandidaat-officier en dat de psychotechnische tests intelligentie-, kennis- en behendigheidstests, persoonlijkheidstests en een interview omvatten.

Artikel 91 van het hogervermelde koninklijk besluit stelt dat voor het opmaken van de rangschikking van de kandidaten het comité rekening houdt met de dienstanciënniteit, de waarde van de kandidaat en met de uitslag van het examen over de grondige

kennis van de eerste taal. Er mag met de uitslag van de psychotechnische tests in geen geval rekening worden gehouden bij de vaststelling van de rangschikking van de gegadigden. Ik kan dan ook, jammer genoeg, niet anders dan de beslissingen bevestigen die eerder al ten aanzien van u genomen werden. Gelet op uw onvoldoende voor de psychotechnische tests en op het door de examencommissie opgelegde criterium (minimum 8/20), kan ik geen rekening houden met uw sollicitatie voor de functie van aanvullingsofficier".

Dat is de eerste bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van onbevoegdheid opwerpt ten aanzien van de eerste en de tweede bestreden handeling, daar de eerste handeling een loutere bevestiging is van de beslissing van 19 oktober 1992, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet is geslaagd voor de psychotechnische tests, waarvan de beroepstermijn verstreken is en waarin uitsluitend de toepasselijke wetsbepalingen worden vermeld; dat zij beweert dat het zelfs al de tweede bevestiging zou zijn van de weigering om verzoeksters sollicitatie in aanmerking te nemen, aangezien de minister de aanvankelijke beslissing al een eerste maal op 2 augustus 1993 heeft bevestigd; dat zij aanvoert dat de nadeel berokkenende beslissing eigenlijk die van 26 oktober 1992 is, waarvan zij, zoals blijkt uit de door haar verstuurde correspondentie, uiterlijk op 16 november 1992 kennis gekregen had; dat zij daaruit afleidt dat het tegen deze beslissing ingestelde beroep te laat komt;

Overwegende dat verzoekster daarop antwoordt dat de brief van de minister van 7 december 1993 de kennisgeving van de definitieve beslissing is; dat zij betoogt dat zij gebruik heeft gemaakt van het georganiseerde beroep waarin door de artikelen 831 tot 838 van het tuchtrecht wordt voorzien, en daarmee artikel 9 van de wet van 14 januari 1975 houdende het

tuchtreglement van de Krijgsmacht in acht heeft genomen; dat zij van oordeel is dat, indien het niet om een georganiseerd beroep ging, de beslissing van de minister niettemin na een nieuw onderzoek zou zijn genomen, waardoor de termijn van beroep bij de Raad van State opnieuw was ingegaan;

Overwegende dat de verweermiddelen waarin door het tuchtreglement van de Krijgsmacht wordt voorzien facultatief zijn; dat de Minister van Landsverdediging in deze zaak over geen enkele bevoegdheid beschikte ten aanzien van de beslissing genomen door een onafhankelijk orgaan van de administratieve diensten, meer bepaald een selectiecomité waarvan de werking overeenstemt met die van een examencommissie tegen wier beslissingen geen administratief beroep kan worden ingesteld; dat derhalve het op 3 november 1992 aan de minister gerichte verzoek, en dit terwijl verzoekster de minister pas meer dan zes maanden later, namelijk op 25 mei 1993 en 29 september 1993, opnieuw over haar dossier heeft aangesproken, de verjaringstermijn om voor de Raad van State op te treden niet stuit; dat de beslissing van 19 oktober 1992 de enige was die kon worden genomen in verband met het al dan niet geslaagd zijn voor de psychotechnische tests; dat verzoekster uiterlijk op 3 november 1992 kennis heeft gekregen van deze beslissing, zoals onder meer blijkt uit de brief die zij op 3 november 1992 aan de minister heeft verstuurd; dat daaruit voortvloeit dat het op 3 februari 1994 ingestelde beroep te laat komt;

Overwegende dat artikel 92 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 stelt dat de Minister van Landsverdediging als kandidaat-aanvullingsofficier aanvaardt, nadat hij de in artikel 40bis, § 1, 3°, van de wet van 27 december 1961 bedoelde morele hoedanigheden heeft beoordeeld, de

beroepsofficieren die door het selectiecomité zijn gerangschikt als in aanmerking komend voor benoeming; dat het selectiecomité in de rangschikking alleen de gegadigden opneemt die vooraf geslaagd zijn voor de psychotechnische tests; dat immers overeenkomstig artikel 90, § 3, van datzelfde besluit de gegadigden die een gunstige beoordeling van de hiërarchische meerderen hebben gekregen, bovendien moeten slagen voor de psychotechnische tests voor kandidaat-officier die de Minister van Landsverdediging vaststelt; dat de bevoegdheid van de minister volledig gebonden is wanneer een gegadigde door het selectiecomité niet gerangschikt wordt als in aanmerking komend voor benoeming; dat daaruit volgt dat verzoekster geen belang heeft bij de nietigverklaring van de beslissing van de minister die weigert haar sollicitatie in aanmerking te nemen, aangezien definitief vaststaat dat zij niet is geslaagd voor de psychotechnische tests en dat de minister hoe dan ook geen gegadigde kan aanvaarden die door het selectiecomité niet gerangschikt is als in aanmerking komend voor benoeming; dat het beroep, in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden handeling, niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoekster geen belang heeft om de uiteindelijke psychotechnische beoordeling van elke kandidaat-aanvullingsofficier aan te vechten; dat het beroep derhalve niet-ontvankelijk is, in zoverre het gericht is tegen de derde bestreden handeling,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht december 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.